

Справа його життя - примноження добра на землі
Газета „Енергія” ВПРАЕС Лютий 2010р.

Людина-легенда, корифей атомної енергетики, який віддав улюбленій справі більше 50 років невтомної праці - все це про Володимира Олександровича Коровкіна, першого директора РАЕС.

Його діяльність, життя - як життєстверджуюче саяво. А кредо - творити добро людям. Недарма ж не тільки атомники, а й кузнецовці називають його батьком.

Роки не владні над ним. А невичерпна енергія, величезна працездатність, молодецьке завзяття просто вражають. Кажуть, фортуна обирає сміливих і сильних духом. І зустрівшись хоч один раз з В.О. Коровкіним, переконаєшся в цьому. Дійсно, благословенна доля Володимира Олександровича поєднала в ньому людяність, велике серце, яскравий талант багатогранної особистості, високий професіоналізм.

В. О. Коровкіна, як вмілого керівника, одного з кращих фахівців у сфері атомної енергетики, знають в Україні і за кордоном. А шлях до визнання розпочався ще в далекі 50-і роки. Доля привела обдарованого юнака із російської глибинки - Палехського району Івановської області до Івановського енергетичного інституту. Свій трудовий шлях розпочинає на атомному комбінаті „Маяк”. А потім був Томськ -

колосальний ядерний комплекс.

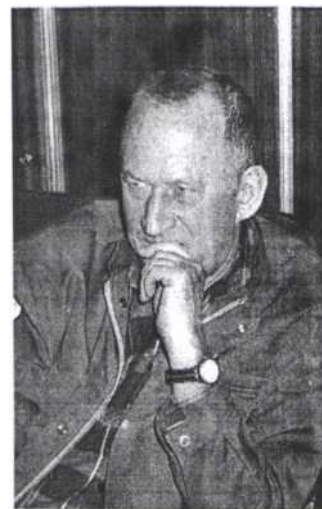
Володимир Коровкін пройшов всі сходинки професійного росту від інженера-теплотехніка до директора ТЕЦ. Вже тоді про нього говорили, як про людину енергійну, неординарну, про його вміння попри все вирішувати проблеми, мобілізувати колектив на розв'язання поставлених завдань.

- Був ентузіазм і колосальне бажання працювати, - з теплою згадує ті далекі роки Володимир Олександрович.

Цей ентузіазм не згасає і понині, хоча пролетіли десятиліття. А тоді саме ці риси плюс компетентність, професіоналізм зіграли свою роль у призначенні В.О. Коровкіна директором Західно-Української АЕС.

21 жовтня 1973 року у Рівному зустрічали 43-річного Володимира Коровкіна - директора майбутнього поліського енерговелета. З його приїздом почалась серйозна самовіддана робота. Примувати до праці не треба було нікого. Директор заряджав своєю енергією. Однак ще не встиг пропрацювати декілька місяців, як надійшла інша пропозиція - очолити Калінінську АЕС. Не поїхав. Доля розпорядилася аби залишався в Україні. А вже потім його не могли звабити ніякими столичними посадами, в тому числі й міністерськими, та й на інші станції запрошували, зокрема на Запорізьку. Запрошували у підрозділи міжнародних структур - з проживанням на Заході. Відмовився... Бо за цей час вже встиг вкорінитися серцем на Поліській землі. Успішно здав екзамен, яке влаштувало йому життя як першопрохідцю. Тут все довелося розпочинати з нуля - вести будівництво, згуртовувати колектив, вирішувати технічні проблеми, крок за кроком зводити АЕС.

- Відразу було видно, що це не тимчасова людина, а справжній працелюб, який взявся за роботу всерйоз і надовго, - ділиться своїм враженням про зустріч із Володимиром Коровкіним у далекі 70-ті В. Г. Пасіка, головний інженер УКБ РАЕС.

Цікавий факт. Починали майбутнє місто атомників у 1973-му із зведення двох житлових будинків. Саме завдяки наполегливості і рішучості Володимира Олександровича рівненські атомники були єдиними в колишньому радянському союзі, хто обійшовся без тимчасового житла - бараків. А прший кубометр бетону в основу АЕС було закладено через три роки, коли вже мали базу до того ж не тимчасову, а надійну, перспективну. Відтоді все було підпорядковане єдиному слову: „пуск”. Пуск першого енергоблоку РАЕС - кінець 1980-го. 22 грудня о 17:37 було включено в мережу ТГ-2, а 31 грудня о 23:58 включено і ТГ-1. „То були ні з чим незрівнянні і щасливі хвилини, - згадують очевидці”. Радість повнилося і серце Володимира Олександровича: екзамен витримали з честю. А за першим блоком був другий, третій, четвертий. Саме за пуск Х-2, Р-4, які він „вів” як віце-президент НАЕК „Енергоатом”. До його ніг не завжди падали тільки троянди слави. Вистояти у критичних ситуаціях йому допомагали інтереси справи, віра в майбутнє атомної енергетики і прагнення творити добро.

А скільки клопоту завдала біда, означена словом „карсти”. Підземні провалля загрожували не так всьому громадю бетону й металу, як тим, хто тут жив і чиї надії могли поламатися вщент. Тоді залучили всю вітчизняну науку, застосували вітчизняний і закордонний досвід і перемогли.

Час не раз випробовував в його волю, міцність характеру. Але він завжди вмів орієнтуватися у найскладніших ситуаціях, вибирати правильні стратегічні орієнтири, вмів як губка вбирати у себе тривоги і турботи колективу. І виходити із критичних ситуацій належним чином.

За багаторічну і сумлінну працю Володимир Олександрович Коровкін удостоєний багатьох нагород: медалей „За трудову доблесть”, „За доблесний труд”, орденів Трудового Червоного Прапора, Жовтневої революції, ордена Дружби, за заслуги III ступеня, Святого Володимира, міжнародних нагород, ордена Золотий меркурій, Золотої медалі Франції, Золотого нагрудного знака „Ертсмейкер”. А у 2002 році йому було вручено найвищу відзнаку світу - Міжнародний Орден Миколи Чудотворця - за примноження добра на землі. Це ціль його життя. І сьогодні з упевненістю можна сказати, що не має жодної віхи в біографії в АЕС і Кузнецовська, якої б не торкнулася його рука. 25 лютого В. О. Коровкін відзначив свій славний ювілей - 80-річчя. В цей день на його адресу звучало чимало хороших слів за той вагомий внесок, за ті неймовірні зусилля, яких доклав він, патріарх атомної енергетики, для того, щоб Рівненська АЕС, Кузнецовськ'були ще успішнішими, ще кращими. Знаменно, що в цей день відбувся і семінар українського ядерного товариства. Адже Володимир Олександрович - один із засновників УкрЯТ, вже чимало років є його почесним членом.

У семінарі взяли участь віце-президент, відповідальний секретар УкрЯТ Сергій Барбашев, директор відокремленого підрозділу НАЕК „Енергоатом” „Атом-проектінжиніринг” Володимир Бронніков, директор Белградської електростанції, що будується, Віктор Сапронов, генеральний директор ВП РАЕС Михайло Колісниченко та ювіляр, мер Кузнецовська Володимир Коровкін.

Коло питань семінару стосувались міжнародної діяльності УкрЯТ, взаємодії мерій міст-супутників та підприємств атомної енергетики, продовження термінів експлуатації енергоблоків як запоруки подальшого розвитку міст-супутників, розвитку ядерної енергетики та промисловості України. Також відбулась презентація програми „Зидатні атомники України”. Володимир Коровкін ознайомив учасників семінару з програмою розвитку соціальної сфери Кузнецовська, яка оцінюється у 8 млрд. грн. та включає будівництво скидного колектора очисних споруд, школи, дитсадочка, художньої школи, кінотеатру, комплексу спортивних споруд, льодового палацу. Впровадження цієї програми реальне, адже бюджет міста на 90% складається з відрахувань Рівненської АЕС.

Лідія Шмирко, редактор газети „Енергія ” ВП РАЕС